

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność:

- 1) § 1 pkt 1 we fragmencie nadającym nowe brzmienie § 2 ust. 1 pkt 3 uchwały nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r. Rady Miejskiej w Świdnicy,
- 2) § 1 pkt 2 we fragmencie nadającym nowe brzmienie § 4 ust. 3 uchwały nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r. Rady Miejskiej w Świdnicy,
- 3) § 1 pkt 3 we fragmencie nadającym nowe brzmienie § 5 pkt 2 uchwały nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r. Rady Miejskiej w Świdnicy,
- 4) § 1 pkt 8 we fragmencie nadającym nowe brzmienie § 12 ust. 3 pkt 1 uchwały nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r. Rady Miejskiej w Świdnicy,

uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy nr XXXVII/454/09 z dnia 25 września 2009 r. zmieniającej uchwałę w sprawie stypendiów sportowych oraz nagród i wyróżnień przyznawanych przez Gminę Miasto Świdnica za wysokie wyniki we współzawodnictwie sportowym z powodu istotnego naruszenia art. 3 pkt 6 i art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r., Nr 226, poz. 1675, z późn. zm.) oraz art. 3 pkt 5 i art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Rada Miejska w Świdnicy podjęła na sesji w dniu 25 września 2009 r. uchwałę nr XXXVII/454/09 zmieniającą uchwałę w sprawie stypendiów sportowych oraz nagród i wyróżnień przyznawanych przez Gminę Miasto Świdnica za wysokie wyniki we współzawodnictwie sportowym. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 października 2009 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że:

- § 1 pkt 1 we fragmencie nadającym nowe brzmienie § 2 ust. 1 pkt 3 uchwały nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r. Rady Miejskiej w Świdnicy oraz § 1 pkt 8 we fragmencie nadającym nowe brzmienie § 12 ust. 3 pkt 1 uchwały nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r. Rady Miejskiej w Świdnicy, a także § 1 pkt 3 we fragmencie nadającym nowe brzmienie § 5 pkt 2 uchwały nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r. Rady Miejskiej w Świdnicy, zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 3 pkt 6 i art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej oraz art. 3 pkt 5 i art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym,
- § 1 pkt 2 we fragmencie nadającym nowe brzmienie § 4 ust. 3 uchwały nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r. Rady Miejskiej w Świdnicy zostały podjęte z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym.

W podstawie prawnej uchwały Rada Miejska wskazała między innymi art. 22 ust. 2 ustawy o kulturze fizycznej, zgodnie z którym organ jednostki samorządu terytorialnego w drodze uchwały określa szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokość stypendiów sportowych dla zawodników nieposiadających licencji zawodnika za wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym, uwzględniając obowiązki zawodnika pobierającego stypendium, skutki ich niewykonywania oraz podstawę i sposób ustalania wysokości stypendium oraz art. 35 ust. 2 ustawy o sporcie kwalifikowanym, zgodnie z którym organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego w drodze uchwały określa warunki i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym.

W § 1 pkt 2 uchwały Rada Miejska nadała nowe brzmienie § 4 ust. 3 nowelizowanej uchwały poprzez ściśle oznaczenie wysokości miesięcznej raty stypendium, nie dookreślając przy tym, że zapis ten nie dotyczy sportowców uprawiających sport kwalifikowany. Upoważnienie dla rady miejskiej do określenia wysokości stypendium przyznaje wyłącznie ustawa o kulturze fizycznej, ustawa o sporcie kwalifikowanym nie daje radzie takiego uprawnienia. W związku z powyższym Rada Miejska w Świdnicy uchwalając także wysokość stypendiów dla zawodników uprawiających sport kwalifikowany, przekroczyła swoje ustawowe kompetencje.

Postanowienia § 1 pkt 3 uchwały i § 1 pkt 8, nadając nowe brzmienie § 5 pkt 2 oraz § 12 ust. 3 pkt 1 uchwały Rady Miejskiej w Świdnicy nr XVIII/218/08 z dnia 28 marca 2008 r., określają krąg podmiotów uprawnionych do otrzymania stypendiów sportowych i nagród, a są nimi: zawodnicy świdnickiego klubu sportowego lub trenujący w klubie na terenie innej gminy dyscyplinę, która nie stwarza możliwości trenowania lub nie jest prowadzona w Mieście, lub zawodnicy niezrzeszeni posiadający licencje za-

wodnika (...). Tymczasem to Ustawodawca mocą postanowień obu ustaw określił krąg podmiotów uprawnionych do otrzymania stypendiów, bez jednoczesnego upoważnienia organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego do uszczegóławiania tego kręgu. Definicje legalne pojęcia zawodnik zostały umieszczone w art. 3 pkt 6 ustawy o kulturze fizycznej stanowiącym, że zawodnikiem jest osoba uprawiająca określoną dyscyplinę sportu oraz w art. 3 pkt 5 ustawy o sporcie kwalifikowanym stanowiącym, że zawodnikiem jest osoba uprawiająca określoną dyscyplinę sportu i posiadająca licencję zawodnika uprawiającą do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym. Dodatkowo w art. 22 ust. 1 ustawy o kulturze fizycznej mówi się o zawodnikach nieposiadających licencji zawodnika, zaś art. 35 ust. 1 ustawy o sporcie kwalifikowanym o zawodnikach osiągających wysokie wyniki sportowe. Z porównania przepisów ustawy o kulturze fizycznej i ustawy o sporcie kwalifikowanym wynika, że Ustawodawca, zgodnie z treścią tych ustaw, rozróżnia pojęcie zawodnika i udziela odrębnych delegacji ustawowych dla organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego. Działanie Rady Miejskiej w Świdnicy, polegające na określeniu bez upoważnienia ustawowego – kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymania stypendiów sportowych uzależnionego od tego, czy zawodnik trenuje w świdnickim klubie sportowym oraz czy ma licencję, które to przesłanki różnią się od ustawowych przesłanek definiowania pojęcia zawodnik na gruncie obu ww. ustaw, uznać należy za istotne naruszenie prawa.

Ograniczenie kręgu uprawnionych do stypendiów i nagród nie mieści się w upoważnieniu do określenia warunków przyznawania stypendiów, o którym mowa w art. 35 ust. 2 ustawy i do przyznawania wyróżnień i nagród, o którym mowa w art. 37 ust. 4 ustawy. Takie ograniczenie powoduje też niczym nieuzasadnione uprzywilejowanie grupy zawodników, będących członkami świdnickich klubów sportowych. Jest to sprzeczne z celem ustaw o sporcie kwalifikowanym oraz o kulturze fizycznej a także konstytucyjną zasadą równości wobec prawa, wyrażoną w art. 32 Konstytucji. Wskazać należy na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 29 maja 2008 r. (sygn. akt II SA/Lu 282/08, Lex nr 424735), który potwierdza stanowisko Organu Nadzoru.

Dodatkowo należy stwierdzić podjęcie z istotnym naruszeniem prawa § 1 pkt 3 uchwały we fragmencie definiującym pojęcie zawodnika, jak wyżej wskazano, termin ten został zdefiniowany przez ustawodawcę.

W wyroku z dnia 19 kwietnia 2006 r., stwierdzającym nieważność uchwały Rady Miasta i Gminy P. w sprawie lokalnych inicjatyw, Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu sygn. akt III SA/Wr 368/05 orzekł, że zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Działania zatem jednostek samorządu lokalnego muszą być oparte na podstawie prawnej, przy czym zakres tych działań i kompetencji organów jednostek samorządowych wyznaczają ustawy. Organ stanowiący, realizując przyznane mu uprawnienia, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu, w sposób literalny interpretując normy kompetencyjne. Oznacza to również, że w powyższych uchwałach nie mogą znaleźć się materie regulowane już w aktach prawnych hierarchicznie wyższych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25 sierpnia 1994 (SA/Gd 1260/94, OSS 1996/2/47) potwierdził, iż powtórzenie za ustawą określonej regulacji stanowi istotne naruszenie prawa. Tym bardziej istotnym naruszeniem prawa jest modyfikacja przepisów ustawowych, której dokonała Rada Miejska poprzez uchwalenie zakwestionowanych wyżej paragrafów.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu złożona za pośrednictwem organu nadzoru w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec